

IFRS 1

První aplikace IFRS

Cíl standardu

- **Zajistit, aby první závěrka v souladu s IFRS a její mezitímní účetní závěrky za příslušnou část období, obsahovaly informace, které jsou:**
 - **Užitečné a srovnatelné.**
 - **Náklady nepřesahují užitek.**
 - **Poskytují vhodné východisko pro přípravu účetních závěrek podle IFRS.**

Rozsah působnosti

- **Standard se používá pro přípravu:**
 - účetních závěrek, které jsou poprvé zpracovány v souladu s IFRS,
 - přípravu mezitímních účetních závěrek, které jsou zpracovány v souladu s IAS 34 - Mezitímní účetní výkaznictví za období a tvořící část první aplikace IFRS.

První aplikace

- Účetní závěrky, které výslovně deklarují plnou shodu s konceptem IFRS a jsou zveřejněny.

Uznání

- K datu přechodu na vykazování podle IFRS připravit zahajovací rozvahu.

Účetní pravidla

- Při přípravě zahajovací rozvahy použít účetní pravidla účinná k datu první účetní závěrky zpracované podle IFRS.

Zahajovací rozvaha

- Vykázat aktiva a závazky, jejichž uznání IAS/IFRS vyžadují,
- nevykázat aktiva a závazky, jejichž uznání IAS/IFRS nepovolují,
- překlasifikovat aktiva a závazky, vykázané jako jiný typ aktiva, závazku nebo vlastního kapitálu,
- použít IFRS pro ocenění aktiv a závazků.

Výjimky

- Podnikové kombinace – podnik nemusí postupovat podle IFRS 3 u těch kombinací, které nastaly před datem přechodu.
- Reálná hodnota – k daru přechodu lze ocenit položku pozemků, budov a zařízení a investice do nemovitostí reálnou hodnotou. Pokud podnik provedl přecenění podle doposud používaných pravidel, lze tuto hodnotu považovat za reálnou pokud je srovnatelná s reálnou hodnotou nebo účetní hodnota byla upravena tak, aby zohlednila změny cen.

Výjimky - pokračování

- IAS 21 – Dopady změn směnných kurzů – vyžaduje, aby některé kurzové rozdíly byly vykázány jako součást vlastního kapitálu – při prvním přechodu nemusí podnik tyto rozdíly vyčíslit.
- Složené finanční nástroje – podnik nemusí provádět rozdělení složeného finančního nástroje na část závazku a vlastního kapitálu a oddělené vykazování dvou složek vlastního kapitálu (IAS 32).

Výjimky - pokračování

- **Aktiva a závazky dceřiných, přidružených a společných podniků – D, P, S podnik přejde na IFRS později než mateřský podnik, aktiva a závazky oceníme**
 - účetní hodnotou, která by byla obsažena v konsolidované účetní závěrce mateřského podniku s ohledem na datum přechodu na IFRS mateřského podniku,
 - účetní hodnota stanovená tímto standardem s ohledem na datum přechodu D,P,S podniku na IFRS.

Příklad

	Mateřský podnik	Dceřiný podnik
Datum první účetní závěrky v souladu s IFRS	31.12.2005	31.12.2007
Datum zahajovací rozvahy	1.1.2004	1.1.2006
Při sestavení zahajovací rozvahy použít standardy platné k	31.12.2005	31.12.2005
<hr/>		
Datum první účetní závěrky v souladu s IFRS	31.12.2005	31.12.2007
Datum zahajovací rozvahy	1.1.2004	1.1.2006
Při sestavení zahajovací rozvahy použít standardy platné k	31.12.2005	31.12.2007

Výjimky - pokračování

- **Aktiva a závazky dceřiných, přidružených a společných podniků – D, P, S podnik přejde na IFRS dříve než mateřský podnik, aktiva a závazky v konsolidované rozvaze ocenit ve stejné hodnotě jako v individuální účetní závěrce D,P nebo S podniku.**

Zákaz retrospektivní aplikace

- Odúčtování finančních aktiv a závazků – pokud podnik odúčtoval finanční aktiva a závazky podle dosavadních účetních pravidel za období před 1.1.2001, nevykazovat podle IFRS.
- Zajištění – v souladu s IAS 39 – Finanční nástroje podnik k datu přechodu na IFRS ocení deriváty reálnou hodnotou a eliminuje všechny odložené zisky a ztráty, které byly vykázány podle předchozích pravidel jako aktiva a závazky.

Odhady

- **Odhady, které podnik používá v souladu s IFRS k datu přechodu na IFRS jsou konzistentní s těmi, které používal podle předchozích pravidel.**

Zveřejnění

- Srovnávací informace za alespoň jedno minulé období.
- Popis hlavních úprav převodu na IFRS
- Vysvětlení dopadu přechodu z národních účetních předpisů na IFRS.
- Sesouhlasení
 - doložit rozdíl ve výši vlastního kapitálu podle předchozích pravidel a podle IFRS k datu přechodu,
 - doložit rozdíl ve výši čistého zisku nebo ztráty za období za poslední období obsažené v účetní závěrce,
 - v rozdílech odlišit opravu zásadních chyb a změnu v účetních pravidlech.

Vybrané pokyny při použití IFRS 1

- IAS 12 – odložená daň je stanovena rozdílem mezi účetní hodnotou a daňovou základnou jednotlivých položek zahajovací rozvahy.
- IAS 16 – pokud podnik používá pro odepisování daňové sazby a tento model nezobrazuje skutečné opotřebování aktiva, přepočítat účetní hodnotu k datu zahajovací rozvahy. Ostatní úpravy doby životnosti a odpisových sazeb se dělají prospektivně. V případě přecenění na reálnou hodnotu se aktiva začínají odepisovat až od data přecenění.
- IAS 17 – správně klasifikovat leasingy jako operativní a finanční.
- IAS 18 – pokud transakce nesplňuje kritéria pro vykázání výnosů, podnik sníží počáteční stav nerozděleného zisku, částku vykázat jako závazky.
- IAS 38 – uznat pouze tak nehmotná aktiva, která vyhovují ustanovení IAS 38.
- IAS 23 – podnik si může vybrat, zda bude výpůjční náklady kapitalizovat nebo zobrazovat v nákladech. Pokud bude kapitalizovat a k datu převodu přecenění aktiva reálnou hodnotou, nelze kapitalizovat výpůjční náklady, vzniklé před přeceněním.

Možnosti konverze účetní závěrky na IFRS

- Velké podniky (obchodované na burzách) – používají jak pro účtování, tak vykazování IFRS, změna účetních systémů, nemusí používat ČÚP- problém – vyčíslení základu daně
- Malé a střední podniky (nejsou na burze, sestavují závěrku např. pro mateřský podnik) – primárně účtují podle ČÚP

Malé a střední podniky - možnosti

- Konverze na úrovni účetních výkazů.
- Konverze na úrovni zůstatků účtů.
- Konverze na úrovni transakcí (v paralelních účetních knihách).